

Négysorosok

Hovhannesz Erzinkaci (1230-1293)

Bevehetetlen erőd, megvíthatatlan - a hit !
 Arra, ki mögé menekül, védelmet áldva-óva terít;
 S jöhet otromba lovascsapat, s szórhatja szilaj nyilait -,
 Komédia néki csupán: Mosolyog - s rá sem hederít.

A szólás szerszáma a nyelv; az igazszívűeké - színarany
 Az ember egy-nyelvű teremtvény. Kígyók nyelvének két ága van.
 Van, ki egyként beszél metsző szigorún s édes mázasan.
 Kígyók atyafisága ő - s hurcolja csak átkát az olyan !

Az asugok általában hegedű és dudakísérettel énekelték dalaikat. A XVIII. század leg-híresebb örmény dalnoka Szajat-Nova volt, a grúz király udvari költője, aki verseit azeri, örmény és grúz nyelven írta. A Tanács maga-magának c. verse - Tótfalusi István fordításában - még a XX. század végén is aktuális intelmeket tartogat számunkra:

"Úgy cselekedj, sose érje szó a házad,
 Jótanácsot, béketúrést, törvényt szeress !"

Dzsivan (1846-1909) az utolsó asug mesterköltő vándor asugként járta a Kaukázuson túli vidéket. Időszerű társadalmi kérdésekkel foglalkozik verseiben, amelynek bemutató példája másfélszázad múltán is időszerű és reményadó.

Jönnek és tovatűnnek

Dzsivani (1846-1909)

Tél-komor, baljós napok jönnek és tovatűnnek
 Ne csüggedjete, ahogy jönnek, majd tovatűnnek:
 A gyötrő kínok sem tépik a szívet örökké,
 Mint a vásári népek, jönnek és tovatűnnek.

Szenvedés, csapás, barbár ellenség pusztítása,
 Karavánokként, sorban jönnek és tovatűnnek:
 E világ csodakert és benne virág az ember,
 mennyi balzsamfű, rózsa, jönnek és tovatűnnek.
 Gyöngé, ne törj meg, és hatalmas, vesd le gögöd,
 Egyformán ontja fényét a Nap mindannyiunkra,
 Keletre húzó felhők jönnek és tovatűnnek.

Művelt fiait jó földanyánk növeszti nagygyá,
 Kóborló, nomád népek jönnek és tovatűnnek,